

பூஜ்யபூரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்
மதுரமுரளி

வேணு : 1

டிசம்பர் 1995

காணம் : 5

ஸ்ரீ ஹரி :

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின் மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

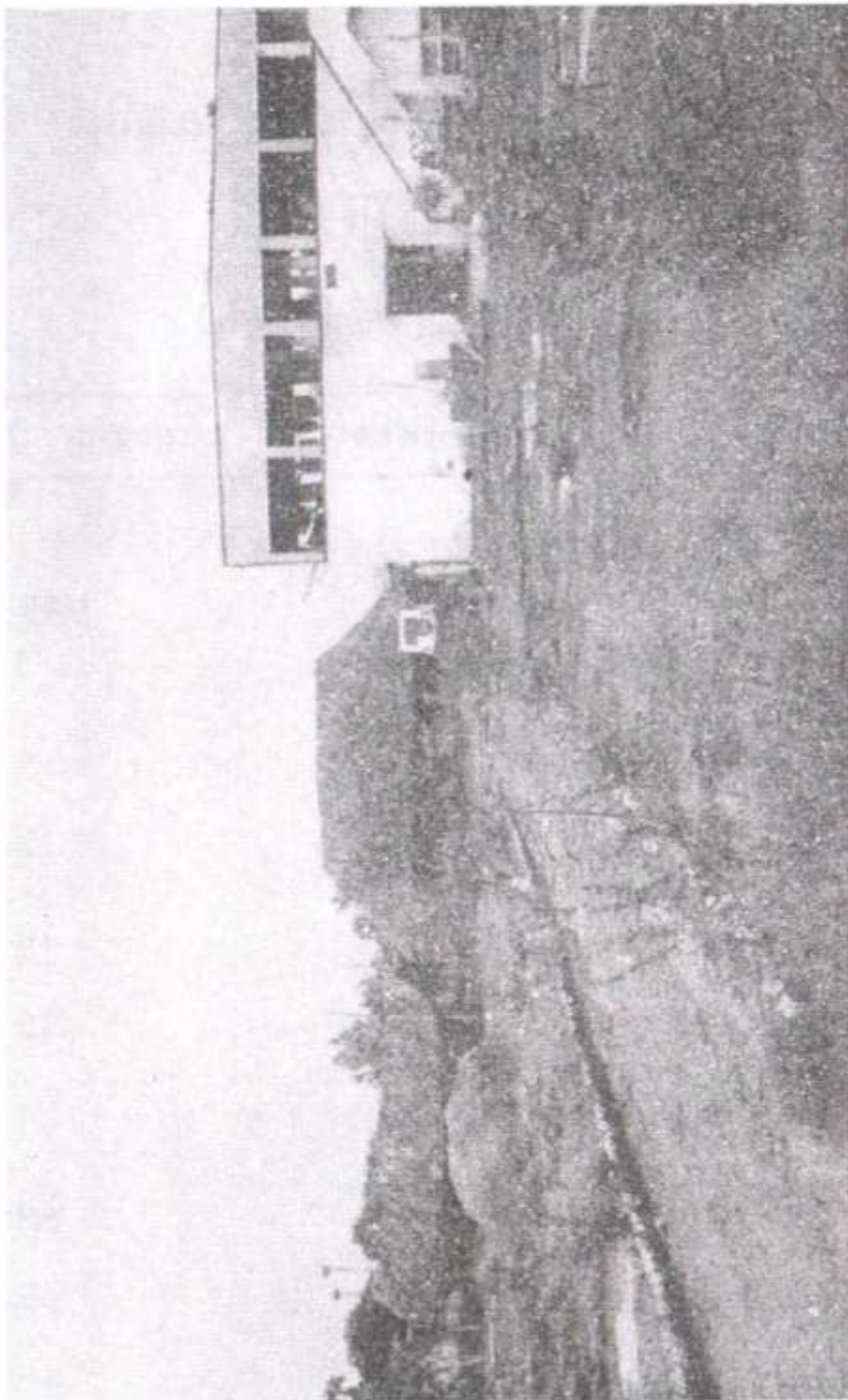
வேணு : 1

டிசம்பர் 1995

கானம் : 5

விஷய ஸஞ்சிகை

	பக்கம்
1. ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்	3
2. மதுரமான மஹனீயர்	4
3. ஸ்ரீ குருஜி - 4	12
4. யுக தர்ம ஸ்தாபகர்கள் - 5	15
5. மதுரபுரியின் உதயம்	18
6. வேத மாதா	24
7. செய்திகள்	28
8. நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்	32

மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தின் தேர்றம்

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ குருஜியின் கீர்த்தனம்

ஜகன்னாதோ மம குல தைவதம் (ஜகன்)

பாமா ருக்மிணி ஸஹித திவ்ய ஸ்வரூபம்
பக்தி ஸார வரத வைஷ்ணவ ஸேவிதம் (ஜக)

மந்த ஹாஸ முக ஸுந்தர வதனம்
மம சித்த ஆகர்ஷண மன்மத ஸ்வரூபம்,
கைசிக த்வாதசி தினே பஹு லலிதம்
முரளிதர ப்ரார்த்தனா பலதம் ஸததம் (ஜக)

அட்டைப்படக் காட்சி

அக்டோபர் 25, 1995 அன்று நடந்த ஸ்ரீ குருஜியின்
ஜயந்தி மஹோத்ஸவத்தில், ஸ்ரீ குருநாதர் அலங்கார பூஷீதராகக்
காட்சியளிக்கிறார்.

மதுரமான மஹனீயர்

1991-ம் வருஷம் மே மாதம் 6-ந் தேதி திங்கட்கிழமை - அந்த ஒரு தினம் மிகவும் புனிதமான தினம். என்னுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு பொன்னான நாள். நான் காஞ்சி ஆசார்யாளின் “தெய்வத்தின் குரலை” மிகவும் விருப்பமுடன் படித்து வருவேன். அதில் ஸ்ரீ பெரியவாள் குருவைப் பற்றியும், குருவை அடையவேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் எழுதியிருப்பதை படிக்கும் பொழுதெல்லாம் நாம் இன்னும் ஒரு குருவை அடைந்து கைங்கர்யம் செய்யாமல் நம் ஜன்மா வீண் ஆகின்றதே என்று ஏக்கமாக இருக்கும். ஸ்ரீ பெரியவாளையே குருவாக அடையலாம் என்றால் அவர் இருப்பதோ காஞ்சீபுரத்தில்; அதுவும் நாமோ ஸ்த்ரீ, மடத்திற்குப் போய் எப்படி நடக்கவேண்டும் என்று எல்லாம் கூட நமக்கு தெரியாது. நாமோ மிகவும் ஆசாரமாகவும் இல்லை என்று எல்லாம் நினைத்துக் கொள்வேன். ஆனால் ஸ்ரீ பெரியவாளே, ‘தெய்வத்தின் குரலில்,’ தகுந்த குருவை தகுந்த காலத்தில் பகவானே அனுப்பி வைப்பார் என்று கூறி இருப்பதைப் படித்து சமாதானப்படுத்திக் கொள்வேன்.

என்னுடன் IOB-யில் வேலை பார்த்து வரும் ஸ்ரீமதி லட்சுமி என்பவரின் மூலமாக முதல் முதலாக ஸ்ரீ குருஜியைப் பற்றி கேள்விப்பட்டேன். எங்கள் வீட்டிற்கு பக்கத்தில் ஒருவர் மிகவும் இளம் வயதினராக உள்ளார், எப்பொழுதும் கீர்த்தனம் பண்ணிக் கொண்டே இருப்பார், க்ருஷ்ண பக்தர், இரவு வெகு நேரம் வரை பஜனை நடக்கும் என்றெல்லாம் கூறினாள். நாமும் தான் போய் பார்க்கலாமே என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அன்று என் வாழ்க்கையில் மிகவும் முக்கியமான தினம். காலை ஆபீஸிற்குக் கிளம்பி பஸ்ஸை தவறவிட்டு விட்டோம், எப்படியும் இன்று ஆபீஸிற்குப் போக முடியாது. லட்சுமியுடன்

சென்று ஸ்ரீ குருஜியையாவது பார்க்கலாமே என்று அவளுடன் கிளம்பி காலை சுமார் 10.30 மணி அளவில் சென்றேன். நான் போகும் சமயம் இன்னும் யாரோ ஒருவருடன் ஸ்ரீ குருஜி சேர்ந்து “பால்வடியும் முகம்” என்று ஊத்துக்காடு வேங்கடகவியின் பாடலை கீர்த்தனம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். பார்ப்பதற்கு மிகவும் இளம் வயதினராக இருந்தார். ஆனால் அவரது கள்ளமில்லாத சுந்தர முக மண்டலமும், தபஸ்விகளுக்கே உரிய மெலிந்த தேகமும் மிக எளிமையான அறையின் தெய்வீக சூழ்நிலையும் எனக்கு மிகவும் ஆச்சர்யத்தையும் இன்னதென்று விவரிக்க முடியாத ஒரு மனோநிலையையும் தந்தன. இப்படித்தான் நான் முதன் முதலாக குருநாதரை சந்தித்தேன்.

பிறகு வெகு குறுகிய காலத்திற்குள் ஆச்சர்யகரமாக என்னுடைய குடும்பம் முழுவதுமே அவரிடம் அன்பு கொண்டு விட்டோம் நாங்கள் செய்த பூர்வ ஜன்மத்தின் பலனாக அவர் எங்களுடனே தங்கியிருக்கும் பாக்யமும் கிடைத்திருக்கின்றது. நாங்கள் அவரை குருநாதராக ஏற்றுக் கொண்டு மரியாதையுடன் பழகி வந்தாலும், அவர் எந்த விதமான மரியாதையையும் உபசாரத்தையும் எதிர்பார்க்காமல் எங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு அங்கத்தினராகவே பழகிக் கொண்டு வருகின்றார். நாங்களும் அவரை எங்களில் ஒருவராகவே நினைத்துக் கொண்டுள்ளோம். நானும் உத்யோகத்திற்கு செல்வதால், குருஜி வருவதற்கு முன்பு பகலில் வீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு கிளம்பும் பொழுதெல்லாம் ஸ்ரீ குருவாயூரப்பனிடம் நீ தான் வீட்டை ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துச் செல்வேன். குருஜி வந்ததற்குப் பிறகு, என் பிரார்த்தனைக்கு செவி சாய்த்து ஸ்ரீ குருவாயூரப்பனே எங்கள் அகத்துக்கு வந்ததாகத்தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அவருடன் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை எல்லாம் எழுதுவது என்றால் அதற்கு எல்லையே கிடையாது. ஆனாலும் முடிந்த வரைக்கும் எழுத முயற்சிக்கின்றேன். குருஜி எப்பொழுதும் எங்களுடன் இருக்கின்றார் என்பதையும் நாங்கள் செய்வது

அனைத்தும் அவருக்குத் தெரியும் என்பதையும் பல நிகழ்ச்சிகள் மூலம் நான் உணர்ந்து கொண்டுள்ளேன். உதாரணத்துக்கு ஒன்று கூறுகின்றேன்.

ஒரு சமயம் ஸ்ரீ குருஜி கும்பகோணம் சென்றிருந்தபோது காலையில் ஸ்ரீ குருஜி படத்தின் முன்பு, அன்று குரு வாரமாக இருந்தபடியால், புதியதாக ஒரு குரு கீர்த்தனையை நானும் எனது பெண் விஷ்ணு ப்ரியாவுமாக பாடினோம். அன்று மாலை சுமார் 6 மணிக்கு ஸ்ரீ குருஜி ஊரிலிருந்து திரும்பி வந்து ஸத் ஸங்கம் நடந்தது. அன்று ஸ்ரீ குருஜி ஆச்சர்யமாக என்னைப் பார்த்து அதே பாடலை பாடச் சொன்னார். இது போன்று எவ்வளவோ விஷயங்கள் நடந்துள்ளன. நான் ஏதாவது ஒரு புத்தகத்தைப் படித்திருப்பேன். அன்று ஸ்ரீ குருஜி என்னிடம் பேசும் பொழுது, நான் அன்று படித்த விஷயத்தையே மிகவும் அழகாக பேசுவார். அல்லது அன்றைய பேச்சு எங்கள் அலுவலகத்தில் நடந்த ஒரு செயலிற்கு விளக்கமாக அமையும். அல்லது என்னுடைய மனதில் உள்ள சந்தேகத்திற்கு அது விளக்கமாக அமையும். எப்படியோ, தான் எல்லா இடத்திலும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பதை உணர்த்திவிடுவார்.

ஸ்ரீ குருஜியின் சரண சாயையிலேயே நாங்கள் வசித்து வருவதால் அவர் சன்னிதானத்தில் நடக்கும் பல அதிசயங்களையும் அவர் நித்யம் நடத்தி வரும் தர்பாரையும் நினைத்து நினைத்து சந்தோஷப்படுவேன்.

ஸ்ரீ குருஜியை சந்திக்க தமிழ் வித்வான்கள் வந்தால் அவர்களிடம் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி எல்லாம் பேசுவார். மேலும் அவர்களை அது பற்றி பேசச் சொல்லிக் கேட்பார். வேதம் படித்தவர்கள் வருவார்கள். அவர்களை வேதத்திலிருந்து பல இடங்களைக் கூறி சொல்லச் சொல்வார். எல்லாவற்றையும் கூர்ந்து கவனிப்பார். பல இடங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்பார். சாஸ்த்திரம் படித்தவர்கள் வந்தால்

சாஸ்த்திர விஷயமாக பேசுவார். ஜ்யோதிஷர்கள் வந்தால் அவர்களிடம் அது பற்றி பேசுவார். மந்திர சாஸ்திரம் தெரிந்தவர் வந்தால் அவர்களிடம் அதைப் பற்றி பேசுவார். ஒதுவார் வந்தால் இன்ன இன்ன தேவாரங்களைப் பாடு என்பார். திருப்புகழ்களில் இந்த இந்த திருப்புகழ் பாடு என்பார். சங்கீத வித்வான்கள் வந்தால் இன்ன இன்ன ராகம் பாடு என்று சொல்லிக் கேட்பார் அல்லது இந்த இந்த கீர்த்தனைகளைப் பாடு என்று சொல்வார். பிரபந்தம் பாடுபவர்கள் வந்தால் பிரபந்தங்களின் முதல் அடி எடுத்துக் கொடுத்து பாடச் சொல்லுவார். நாதஸ்வர வித்வான்கள் முதல் எல்லா இசைக் கலை வல்லுனர்களையும் வாசிக்கச் சொல்லிக் கேட்பார். அவர்கள் கூறும் விஷயங்களையும், பாடும் கீர்த்தனங்களையும், வாசிக்கும் வாத்யங்களையும் கவனமாக பொறுமையுடன் ரசித்துக் கேட்பார். சாஸ்திர விஷயம் முதல் நவீன விஞ்ஞான விஷயம் வரை அவருக்கு எல்லாமே அத்துபடி. அவர் அவைகளை ரசிக்கும் விதமே மிகவும் அலாதி யான அழகு. ஆகவே ஒரு முறை ஸ்ரீ குருஜியின் முன்பு பாடியவர்கள், பேசியவர்கள் எல்லோரும் அவருக்கு அதில் இருக்கும் ஆர்வத்தையும் அவர் ரணிக்கும் விதத்தையும் அனுபவித்த வர்கள் ஆதலால் மீண்டும் மீண்டும் அவர் சன்னதிக்கு வர ஆசைப்படுவதைப் பார்த்து இருக்கின்றேன்.

அவருடைய ஞாபக சக்தியும் மிக அலாதி. எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ஒரு முறை கேட்டால் அல்லது படித்தால் போதும். எப்பொழுது எங்கு கேட்டாலும் அப்படியே சொல்வார். அநேகமாக அவரிடம் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்துக் குடும்பங்களின் அனைத்து விஷயங்களும் அவருக்கு அத்துபடி. அவரவர்களுக்கே கூட மறந்து விடும். ஆனால் ஸ்ரீ குருஜி ஒரு சிறு விஷயம் கூட மறக்க மாட்டார். சில சமயம் அவர் குழந்தையைப் போல் பழகிக் கொண்டு இருப்பார். சில சமயங்களில் மிகவும் கம்பீரமாக ஆகிவிடுவார். சில

சமயங்களில் எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்பார். சமயத்தில் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை எடுத்து அனைவரும் ஆச்சர்யப்படும்படி விளக்கமும் கொடுப்பார். அவர் எந்த மகானைப் பற்றி பேசினாலும் அல்லது எந்த தெய்வத்தைப் பற்றி பேசினாலும், எந்த ஸ்தலத்தைப் பற்றி பேசினாலும் அவருடைய வாக் சக்தியால் அனைவரையும் மயக்கியே விடுவார்.

கேடித்ராடனங்கள் எங்கு சென்றாலும் ஸ்ரீ குருஜியுடன் தான் செல்ல வேண்டும். அந்த கோவிலைப் பற்றியும், கேடித்திரத்தைப் பற்றியும், புராண விஷயங்கள் சரித்திர விஷயங்கள், தன்னுடைய சொந்த அனுபவங்கள் என்று எல்லா வற்றையும் எடுத்துக்கூறி நம்மை பிரமிப்பில் ஆழ்த்தி விடுவார். நாம் இதற்கு முன்பு பல முறை அதே கேடித்திரத்திற்குச் சென்று உள்ளோமே, நமக்கு இதெல்லாம் ஒன்றுமே தெரியவில்லையே, என்ன பிரயோஜனம் என்று தோன்றும்.

அவருடன் யாத்திரை செல்லும் காலங்களில் எல்லாம் ஒரு தாயார் எப்படிச் குழந்தைகளைக் கவனித்துக் கொள்வார்களோ அப்படி எங்களை எல்லாம் கண்காணித்து கவனித்துக் கொள்வார். அவருக்குக் கோபம் என்பதே வராது. யார் வந்து எந்த விஷயமாக உதவி கேட்டாலும் தன்னால் முடிந்ததை உடனே செய்து விடுவார். அவரிடம் உதவி கேட்டு வந்தவர்களை இது வரை யாரையும் அவர் உதவி செய்யாமல் அனுப்பியதே இல்லை.

எல்லோரிடமும் சுலபமாக பழகி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சிரமமில்லாமல் எங்களை எல்லாம் சன்மார்க்கத்திற்கு மாற்றி விட்டார். முன்பு இருந்த எங்களுடைய வாழ்க்கைக்கும் இப்போது நாங்கள் வாழும் முறைக்கும் தலை கீழான மாற்றம், தனிமையில் நினைத்துப் பார்த்தால் எங்களுக்கே ஆச்சர்யமாக இருக்கும். அவர் தன்னிடம் வரும் பக்தர்கள் விஷயத்தில் விளையாட்டாகச் சொல்லும் விஷயங்கள் எல்லாம் காலக்

கிரமத்தில் உண்மையாக ஆவதைக் கண்டு பிரமித்து விடுவேன். என்னுடைய பையன் 'ப்ளஸ் ௫' முடித்தவுடன் "நீ மேல் படிப்புக்காக அமெரிக்கா செல்வாய்" என்றார். அது போலவே இன்று அவன் அமெரிக்காவில் உள்ளான்.

அவருடைய கருணைக்கு எல்லையே கிடையாது. ஏழை, பணக்காரர், அந்தஸ்து, ஜாதி என்ற எந்த வித்யாசமும் பார்க்கமாட்டார். எல்லோரிடமும் சகஜமாக பழகுவார். தன்னைவிட வயதில் பெரியவர்களை மரியாதையுடன் அழைத்து நடத்துவார். அந்திம காலத்தில் பக்தர்களுக்கு பகவானுடைய ஞாபகத்தைக் கொடுத்து மோகஷத்திலும் சேர்ப்பதில் வல்லவர். அதற்கு ஆதாரமாக இரண்டு சம்பவங்களைக் கூறுகின்றேன்.

ஸ்ரீ குருஜியுடன் காசி யாத்திரை சென்ற காலத்தில் அங்கு ஒரு பாட்டி கிட்னி கோளாறில் அவதிபட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ குருஜி அந்த பாட்டி படும் வேதனையைக் கண்டு தாங்க முடியாமல் சிறிது விபூதியை எடுத்து பாட்டிக்கு நெற்றியில் இட்டு விட்டு வாயில் சிறிது போட்டு, பகவான் தங்களை சீக்கிரம் அழைத்துக் கொள்வார் என்றார். அதன் பிறகு அந்த பாட்டி ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே பகவானுடைய சரணத்தை அடைந்து விட்டார்கள்.

என்னை ஸ்ரீ குருஜியிடம் அழைத்துச் சென்ற செள. லட்சுமியின் தாயார் இப்பொழுது நாங்கள் இருக்கும் வீட்டிற்குப் பக்கத்திலேயேதான் இருந்தார். கல்யாணி மாமி என்று பெயர். அந்த மாமிக்கு புற்று நோய் வந்துவிட்டது. அவர்கள் உறவினர்கள் எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் அந்த மாதுஸ்ரீ எங்கும் செல்லவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் எப்படியும் தான் அதிக நாள் உயிர் வாழப் போவதில்லை; அதற்குள் முடிந்த மட்டும் எல்லாம் ஸ்ரீ குருஜியை தரிசனம் செய்ய வேண்டும் என்ற சங்கல்பத்தினால்தான். பக்கத்தில் உள்ள ஒரு Flat-ன் மேல் மாடியில் அந்த மாமி இருந்தார். ஸ்ரீ குருஜி வெளியில்

செல்லும் பொழுதெல்லாம் மாடி பால்கனியிலிருந்து தரிசனம் செய்வார். ஸ்ரீ குருஜியும் அந்த வீட்டின் வழியாக போகும் பொழுது காரில் ஹாரன் தரச் சொல்லுவார். மிகவும் மெதுவாக சென்று மாமியைப் பார்த்து கையசைத்துச் செல்வார். மாமிக்கு உடம்பு மிகவும் மோசமாகியும் ஸ்ரீ குருஜி சென்று பார்க்காதது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஒரு நாள் ஆஸ்ரமத்திலிருந்து நான் ஸ்ரீ குருஜியுடன் திரும்பி வருகையில் என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்று பால் கேட்டு வாங்கி சிறிது சாப்பிட்டுவிட்டு தானே அந்த மாமியை மடி மேல் போட்டுக் கொண்டு மீதிப்பாலை சிறிது சிறிதாக குழந்தைக்குக் கொடுப்பதைப் போல் வாயில் விட்டார். அந்த மாமியின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருகிய வண்ணமிருந்தது. எதற்கும் கவலைப்பட வேண்டாம். ராம நாமம் ஜபம் செய்து வரவும் என்றார். தங்கள் குழந்தைகளை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று கூறி விட்டு சிறிது நேரம் இருந்து விட்டு வந்தார். பிறகு குறுகிய காலத்திலேயே அந்த மாமி பகவானிடம் சேர்ந்து விட்டாள்.

இரவு மணி சுமார் 1.30 இருக்கும். எனக்கு இரவே தகவல் வந்தது. காலையில் ஸ்ரீ குருஜியிடம் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். காலையில் நான் கூறுவதற்கு முன்பே அவர் என்னிடம் விஷயத்தைக் கூறி விட்டார். இரவே எனக்கு தெரியும் என்றும் கூறினார். ஆனால் எளிதில் எதையும் தனக்குத் தெரிந்ததாகக் காட்டிக் கொள்ளவே மாட்டார். ஆனால் அவருக்கு, என்னைப் பொறுத்தவரை தெரியாததே இல்லை. பயந்தவர் போல் சில நேரம் நடிப்பார். எதற்கும் பயப்படவும் மாட்டார். கவலைப்படவும் மாட்டார். பிறருடைய துக்கத்தைத் தன் துக்கம் போல் எடுத்துக் கொள்வார்.

அவருடைய தீர்க்க தரிசனத்தை தெரிவிக்கும் ஒரு சம்பவம் கூறுகின்றேன். ஒரு சமயம் மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் ஒரு விழா நடத்த ஏற்பாடுகள் மும்முரமாக செய்யப்பட்டு வந்தன.

அந்த நேரம் நல்ல கோடைக்காலம். நல்ல வெய்யில் எங்கும். அந்த விழா நடக்க இருக்கும் சுமார் ஒரு வாரம் முன்பு என்னிடத்திலும் கேசவன் இடத்திலும் விஷ்ணு ப்ரியா விடத்திலும் ஸ்ரீ குருஜி, பெரிய புயல் வரப் போகிறது, பெரும் மழை பெய்யப் போகின்றது என்றார்கள். நாங்கள் அவர் ஏதோ தமாஷ் செய்கிறார் என்று நினைத்தோம். உடனே பேப்பரில் வானிலை அறிவிப்பு என்ன என்று பார் என்றார். நுங்கம்பாக்கம் வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு, சீதோஷ்ண நிலையை விசாரிக்க, இரவு 10 மணிக்கு போன் செய்யச் சொன்னார். நாங்களும் டெலிபோன் டைரக்டரியை எடுத்து நம்பரைத் தேடினோம். பேச்சு வேறு எதிலோ மாறி விட்டது. திடீர் என்று இரண்டு மூன்று நாட்களில் கடும் மழை பெய்து புயல் அடித்தது. விழாவும் நடக்கவில்லை, ஸ்ரீ குருஜி அதைப்பற்றி கவலையும் படவில்லை.

(தொடரும்)

- ஜெயந்தி ஜானகிராமன்

நாம் மஹாத்மாக்களை, நம்மைப் போன்ற மனிதர்கள்தாம் என்றாலும், அவர்களை வணங்குகின்றோம்; அதற்கு, அவர்களிடம் உள்ள தெய்வ வெளிப்பாடே காரணம். அது போல, கோவிலில் உள்ள அர்ச்சாவதாரமும், சாலையில் உள்ள கல்லும் ஒன்றாகிவிடாது. கோவிலிலுள்ள அர்ச்சாவதாரத்தில் பெரிய நெருப்பு உள்ளது. இந்த உலகத்தைக் காக்கவும் அழிக்கவும் வல்லது அது.

- ஸ்ரீ குருஜி முரளிதர ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீ குருஜி - 4

ஸ்ரீ குருஜியின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களைப் பற்றி, அவர் களிதம் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, அவர்கள் வாய் முகமாகக் கூறியவற்றை, தொகுத்து எழுதுவதின் தொடர்ச்சி.

எஸ். ஜயராம்

இப்படியாக எனக்கு கோவிந்தபுர கேடிரத்தின் மீதே தனி ஈடுபாடு உண்டு. இது போலவே என்னுடைய மனத்திற்குப் பிடித்த சில இடங்கள் உண்டு. அநேகமாக நான் தியானம் பழக விரும்பும் பொழுதெல்லாம், நெருர் ஸதாசிவ பிரம்மேந்திராள் அதிஷ்டானம், வடவாம்பலம் ஆத்ம போதேந்திராள் அதிஷ்டானம், கும்பகோணம் சங்கர மடத்தின் பின்புறம் அமைந்துள்ள வடகோடி பிருந்தாவனம் என்று அழைக்கப்படும் மூன்று பிருந்தாவனங்கள், திருவண்ணாமலையில் அமைந்துள்ள ரமணர், சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகளின் அதிஷ்டானங்கள், திருவொற்றியூர் பட்டினத்தார் சமாதி போன்ற இடங்களுக்கே விரும்பிச் செல்வேன். மஹாத்மாக்களின் அதிஷ்டானங்களில் மனது ஸலபமாக அடங்குவதையும், ஒரு திவ்யமான தேஜஸ் நம்மை சூழ்ந்து கொள்வதையும் காண்பேன். நாம் நம்முடைய கிருஹத்தில் சிரமப்பட்டு ஆழ்ந்த தியானத்தில் போகும் காலங்களில் மனதில் ஏற்படும் சாந்தமும், அமைதியும் ஆனந்தமும், மேற்கூறிய இடங்களில் எல்லாம் எந்த பிரயத்தனமும் இல்லாமல் ஸலபமாக ஏற்பட்டுவிடுவதைப் பார்க்கும் பொழுது ஆச்சர்யமாக இருக்கும்.

இதில் கோவிந்தபுரம் போதேந்திர ஸ்வாமிகளின் நேர் குருவான ஸ்ரீ ஆத்ம போதேந்திர ஸ்வாமிகளின் அதிஷ்டானமே வடவாம்பலத்தில் உள்ளது. இந்த வடவாம்பலம் என்ற சிறிய அழகான கிராமம் பண்ருட்டிக்கும், விழுப்புரத்திற்கும் நடுவே

வெங்கடாத்திரி அகரம் என்ற கிராமத்தின் அருகில் சின்ன கள்ளிப்பட்டு என்ற கூட்டு ரோட்டின் அருகாமையில் அமைந்துள்ளது. காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் ஆசார்யாளாக விளங்கிய ஸ்ரீ ஆத்ம போதேந்திர ஸ்வாமிகள் ஸேது யாத்திரை செல்லும் காலத்தில் இந்த கிராமத்தில் ஸித்தியானதாக காமகோடி மடத்தின் குரு பரம்பரை தெரிவிக்கின்றது. ஆனால் மகாத்மாக்கள் ஸித்தியானதற்கு அடையாளமாகக் காணப்படும் சிவ லிங்கமோ, கூர்ம பீடமோ, வேணுகோபாலனோ, துளசி மடமோ எதுவும் அந்த ஊரில் காணக் கிடைக்கவில்லை.

நம்முடைய மஹா பெரியவாள் யாத்திரையாக வரும் காலத்தில் இந்தக் கிராமம் முழுவதும் தம்முடைய பாதங்களால் புனிதப்படுத்திக் கொண்டு வரும் பொழுது, தம்முடைய மடத்தின் முந்தைய பீடாதிபதிகளான ஆத்ம போதேந்திர ஸ்வாமிகளின் அதிஷ்டானம் இருக்கும் இடத்தை ஆசையுடன் தேடினார். ஆனால் ஸ்வாமிகள் ஸித்தி அடைந்ததற்கான எந்த அடையாளமும் காணப்படவில்லை.

அந்த ஊரில் உள்ள வயல் வெளிகளில் எல்லாம் கால் நோக நடந்து சென்ற பெரியவாள் ஒரு இடத்தில் அப்படியே நின்று விட்டார்கள். அந்த இடம் யாருடையது என்று விசாரிக்கப் பட்டது. நிலத்தின் சொந்தக்காரர் ஓடோடி வந்தார். ஸ்ரீ பெரியவாள் தம்முடைய மடத்து ஸ்வாமிகள் இந்த இடத்தில் தான் ஸித்தியாகியுள்ளார் என்பதைத் தெரிவித்தார். அப்பொழுது எத்தனையோ முறை அந்த இடத்து நிலம் தோண்டப் பட்டுள்ளதாகவும், ஸித்திக்கான அடையாளம் எதுவும் தென்படவில்லை என்றும் கிராமத்து ஜனங்கள் ஏகோபித்துக் கூறினார்கள்.

ஆனால் ஸ்ரீ பெரியவாள் தன் உடன் வந்த வைதீக அந்தணர்களை ஸ்நானம் செய்யச் சொல்லி மடியுடன், எந்த ஆயுதங்களின் உதவியும் இல்லாமல் கைகளினால்

அவ்விடத்தைத் தோண்டிச் சொன்னார்கள். அதில் மிகவும் முக்கியமானவர் குமாரமங்கலம் சாம்பமூர்த்தி சாஸ்திரிகள் என்பவர். இப்படி ஸ்ரீ பெரியவாளின் நியமனப்படி கீழே தோண்டிக் கொண்டு போக, பலர் மயக்கம் அடைந்து விட்டார்கள். குமாரமங்கலம் சாம்பமூர்த்தி சாஸ்திரிகளுக்கு Trans அனுபவம் ஏற்பட்டது. அதில் அங்கு வியத்தகு தெய்வீகக் காட்சி ஒன்றைக் கண்டார்.

அது என்னவென்றால், கீழே தண்டம், கமண்டலம், ருத்ராക്ഷம் தரித்தும், விபூதி தாரணத்துடனும் மஹா தேஜஸ்வியாகவும் தங்கத் திருமேனியுடன் ஒரு மஹாத்மா அமர்ந்திருந்தார். அவர் கைகளில் ஒரு ருத்ராക്ഷ மாலை இருந்தது. அவர் "ஸதாசிவம் ஸதாசிவம்" என்று ஜபமும் செய்து கொண்டிருந்தார். அவருக்கு முன் பல வைதீகர்கள் அமர்ந்து பக்தி சிரத்தையுடன் உபநிஷத் பாராயணமும் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். நாங்கள் தோண்டுவதைப் பார்த்தவுடன் வேத பாராயணத்தை நிறுத்தி விட்டு எங்களைப் பார்த்து மேலே தோண்ட வேண்டாம், நிறுத்து என்று ஆணையிட்டார். ஆகாசத்துக்கும் பூமிக்குமாக தெரிந்த அந்த விராட் ஸ்வரூபம் சிறிது சிறிதாக என் கண்களில் இருந்து மறைந்தது என்றார்.

சாஸ்திரிகள் மேற்படி அனுபவத்தை எடுத்து உரைக்கையில் கூடியிருந்த ஜனங்கள் கேட்டு ஆச்சர்யமடைந்து மயிர் கூச்சல் கண்டனர். ஸ்ரீ பெரியவாளின் ஞான திருஷ்டியையும், மஹிமையையும் கண்டு அதிசயித்து, அனைவரும் அவர் அடி பணிந்தனர். ஸ்ரீ பெரியவாள் அவ்விடத்தில் ஒரு பிருந்தாவனம், சிவ லிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்து அழகிய அதிஷ்டானம் அமைத்துள்ளார். இது தான் 'வடவாம்பலம்' அதிஷ்டானம்.

(தொடரும்)

யுக தர்ம ஸ்தாபகர்கள் - 5

ஸ்ரீ பகவந்நாம போதேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்

- தொடர்ச்சி

ஸ்ரீ காஞ்சியிலிருந்து ப்ரம்மசர்ய பொலிவுடன் கிளம்பிய ஸ்ரீ புருஷோத்தமர் திரும்பி வரும்போது அதி தேஜஸ்வியான துறவியாக வந்துள்ளதைக் கண்ட மக்கள் வியப்பும், ஆனந்தமும் அடைந்து அவரிடம் மிகுந்த மரியாதையையும் கொண்டு வரவேற்று வந்தனம் செய்து மகிழ்ந்தனர்.

ஸ்ரீ போதேந்திராளுக்கு குருநாதனின் ஆக்ஞைப்படி நாம ஸித்தாந்த க்ரந்தம் எழுதும் ஆர்வம் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஸ்ரீ லக்ஷ்மிதரரது பகவன்னாம கௌமுதீ மற்றும் சில க்ரந்தங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டார்.

திருவிசைநல்லூரில் இருக்கும் ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் என்ற மஹாத்மாவின் நாம ஸித்தாந்த கிரந்தங்களையும் தனக்கு ஆதாரமாக ஏற்றுக் கொண்டார். இவ்விதம் ஸ்ரீ சங்கரரின் ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம், லக்ஷ்மிதரரின் பகவந்நாம கௌமுதீ, ஸ்ரீ அனந்த தேவரின் நாம கௌமுதீ வியாக்யானம், ஸ்ரீ வித்யாரண்யரின் சங்கர விலாஸம், புருஷார்த்த ஸுதாநிதி, த்யான தீபிகை, ஸ்ரீ மதுஸுதன ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிபாதரின் கூடார்த்த தீபிகை, ஸ்ரீ பாலக்ருஷ்ணாநந்தரின் புருஷார்த்த ரத்னாகரம் மேலும் ஸமஸ்த ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ புராணங்களிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான ப்ரமாணங்களையும் கொண்டு அற்புதமான நாம ஸித்தாந்த க்ரந்தங்களைச் செய்திருப்பதைக் காண்கையில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் அபார ஞானம், ஸர்வஞத்வம் இவை விளங்கும்.

ஸ்ரீ போதேந்திர ஸ்வாமிகளின் நாம ஸித்தாந்த க்ரந்தங்கள் எட்டு. நாமாம்ருத ரஸாயனம், நாமாம்ருத ரஸார்ணவம்

நாமாம்ருத ஸூர்யோதயம், நாமாம்ருத தரங்கம், ஹரிஹரபேத திக்காரம், ஹரிஹராத்வைத பூஷணம் என்பவை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் க்ரந்தத்தின் காமபீர்யத்தைப் பண்டிதர்களே உணரமுடியும். பாமர மக்களுக்கு இத்தகைய ஸித்தாந்தங்கள் அவசியம் இல்லை. ஆனால் பாமர மக்களுக்கு பண்டிதர்களின் வாக்கே ப்ரமாணமாக இருந்தது. எனவேதான் ஸ்வாமிகள் நாம ஸித்தாந்தத்தை எதிர்த்து ப்ரசாரம் செய்யும் பண்டிதர்களின் குதர்க்க வாதங்களை ஒடுக்கவே இந்த க்ரந்தங்களைச் செய்தார். இந்த க்ரந்தங்களுள் முக்கியமானது நாமாம்ருத ரஸோதயம். இது ஆறு பகுதிகளாக உள்ளது. முதல் பாகத்தில் மஹா பாபத்தின் காரணமாகவே பகவந்நாமத்தில் வெறுப்பு, த்வேஷம் உண்டாகிறது என்ற விஷயம். இரண்டாம் பாகத்தில் நிறைய புண்யம் செய்தவர்களுக்கே பகவந்நாம கீர்த்தனத்தில் ச்ரத்தை, ருசி உண்டாகும் என்பது, மூன்றாம் பாகத்தில் ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் ஸஹஸ்ர நாம பாஷ்யத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸகல தர்மங்களையும் விட பகவந் நாம கீர்த்தனமே சிறந்ததென்பது விஷயம். நான்காம் பகுதியில் நாம கீர்த்தனமே ஸகல தர்மங்களிலும் சிறந்தது என்பதை ஸ்ரீ பகவதம் முதலிய புராணங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸித்தாந்தம் செய்யப்படுகிறது. ஐந்தாவது பகுதியில் வேத வாக்யங்களைக் கொண்டே ஸகல தர்மங்களையும்விட நாம கீர்த்தனம் உயர்ந்த தர்மம் என ஸித்தாந்தம் செய்யப்படுகிறது. ஆறாவது பகுதியில் நாம கீர்த்தனம் நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களுக்கு விரோதமில்லை என்று ஸித்தாந்தம் செய்யப்படுகிறது. ஸர்வ ப்ராணி ஸம்ரக்ஷகரான ஸ்ரீ போதேந்திரர் இத்தகைய க்ரந்தங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டு குரு தேவரின் வருகையை எதிர்நோக்கி இருந்தார்.

ஸ்ரீ ஆத்ம போதேந்திரரும் பரிவாரங்களுடன் சில மாதங்களில் காஞ்சி வந்து சேர்ந்தார். குரு ஸ்வாமிகளை தரிசித்து ஸ்வாமிகள் பேராணந்தம் அடைந்தார். குரு ஸ்வாமிகளோ போதேந்திரரின் நாம ஸித்தாந்த க்ரந்தங்களைப் பார்த்து அவற்றின் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள், ஸித்தாந்தம் செய்யும்

விதம், தெளிவு, சாஸ்த்ர ப்ரமாணத்தைக் காட்டுவது என ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் கண்டு ரஸித்து ஆனந்தப்பட்டார்.

ஸ்ரீ ஆத்ம போதேந்திரர் ஸ்ரீ போதேந்திரரின் நாம ஸித்தாந்த க்ரந்தத்தின் பெருமையை உலகுக்குக் காட்ட வேண்டி காசி முதல் கன்யாகுமரி வரையுள்ள பண்டிதர்களைக் கூட்டி ஓர் ஸபை ஏற்பாடு செய்து அதில் ஸ்ரீ போதேந்திரரின் க்ரந்தங்களை அவர்கள் முன் வைக்க, அவற்றைப் பார்த்த எல்லா வித்வான்களும் ஒத்த கருத்துடன் ஸ்வாமிகளின் ஞானத்தையும், க்ரந்தத்தின் அமைப்பு, விஷய காம்பீர்யம், முக்கியமாக, அசைக்க முடியாத வாதங்கள், ப்ரமாணங்கள் இவற்றால் செய்யப்பட்ட நாம ஸித்தாந்தத்தையும் போற்றி இரண்டு ஸ்வாமிகளையும் பணிந்தனர். முன்னர் பகவந்நாம த்வேஷிகளாக இருந்த சில பண்டிதர்களும் மிகுந்த பச்சாதாபப்பட்டனர். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடமும் குரு ஸ்வாமிகளிடமும் மன்னிப்புக் கேட்டனர். இந்த ஸம்பவத்தால் ஸ்ரீ போதேந்திரரின் புகழ் பாரதம் முழுவதும் பரவியது.

இதையே தக்கத் தருணமாகக் கருதி, ஸ்ரீ ஆத்ம போதேந்திரர் நம் ஸ்வாமிகளுக்கு காஞ்சி ஸ்ரீ மடத்தின் பீடாதிபதியாக பட்டாபிஷேகம் செய்விக்க எண்ணினார். குறிப்பிட்ட சுப தினத்தில் பண்டிதர்களும் பல்லாயிரம் பக்த ஜனங்களும் குழுமி ஆனந்தப் பரவசப்பட, வாத்ய கோஷங்கள் முழங்க, நாம த்வனி பரவ, அத்வைத ஸாம்ராஜ்ய பீடத்திற்கும், நாம ஸாம்ராஜ்ய பீடத்திற்கும் அதிபதியாக ஸ்ரீ பகவந்நாம போதேந்திர ஸ்வாமிகளை ஸ்ரீ காஞ்சி மடத்தின் 59-வது பீடாதிபதியாக குரு ஸ்வாமிகள் பீடாரோஹணம் செய்வித்தார்.

(தொடரும்)

- பரனார் ஸ்ரீகாந்த சர்மா

மதுரபுரியின் உதயம்

- ஸ்ரீ குருஜி

நமது மதுரமுரளியில் அடிக்கடி மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தைப் பற்றி செய்திகள் வருவதால், அனைவருக்கும் ஆஸ்ரமம் எங்கே எப்படி அமைந்தது என்பதைப் பற்றி மிகவும் ஆவலாக விசாரிப்பதால் இதைப்பற்றி எழுதினால் அனைவருக்கும் உத்ஸவ காலங்களில் வந்து கலந்து கொள்ள செளகர்யமாக இருக்கும் என்பதை உத்தேசித்து இதை எழுதுகின்றேன்.

எனக்கு திடீரென்று ஏதாவது ஒரு காரியத்தில் ஈடுபட வேண்டும் என்று தோன்றும். அதில் எப்படி பிரவேசிப்பது, எப்படி ஆரம்பிப்பது என்று நான் தவிக்கும் பொழுது ஆச்சர்யமாக அது விஷயமாக நன்றாக பரிச்சயம் உள்ள யாரோ ஒருவர் திடீர் என்று என்னிடம் வருவார். அந்த காரியங்கள் எல்லாம் அனுகூலமாக முடியும்வரை கூட இருப்பார். அதைவிட ஆச்சர்யம் என்னவென்றால், அந்த கார்யம் பூர்த்தியானவுடன் ஏதோ அந்த காரியத்தை நடத்திக் கொடுக்கவே வந்தவர் மாதிரி விலகியும் விடுவார். இது போல அநேக சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று. இரண்டு சம்பவங்களைப் பார்ப்போம். திருநீர்மலையில் நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டே ஏறி பெருமாளை ஸேவிக்க வேண்டும் என்று ஆசை ஏற்பட்டது. இப்படி எனக்கு ஆசை ஏற்பட்ட அன்று மாலை ஒரு பாகவதர் என்னை வந்து ஸேவித்தார். தாங்கள் எங்கே வாஸம் என்றேன். 'எங்களுக்கு சொந்த ஊர் ஸ்ரீரங்கம்; இப்பொழுது திருநீர்மலையில்தான் ஜாகை' என்றார். உடனே நான், திருநீர்மலையில் நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டே பெருமாளை ஸேவிக்க வேண்டும் என்ற என் ஆசையை

கூறினேன். அந்த ஞாயிற்றுக் கிழமையே ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்.

நாங்கள் சுமார் 70 பக்தர்கள் கிளம்பி காலை 6 மணிக்கு எல்லாம் திருநீர்மலை அடைந்தோம். நாங்கள் பெருமாளை தரிசனம் செய்து விட்டு கீழே இறங்கி வரும்பொழுது சுமார் 11.30-12 மணி ஆகிவிட்டது. மே மாதம், ஞாயிற்றுக் கிழமை. அந்த வருடம் சென்னையில் மழையே இல்லை. கடும் கோடை. நாங்கள் மலை ஏறி நாம ஸங்கீர்த்தனம் ஆரம்பித்தவுடனே ஜில் என்று குளிர்ந்த காற்று வீசத் தொடங்கி சோ என்று ஒரே மழை. முழு பிரதேசமும் அப்படி குளிர்ந்து விட்டது பரம ஸோபனமாகிவிட்டது. பிரபு மனது குளிர்ந்து விட்டால் என்னதான் நடக்காது! பிறகு அந்த பாகவதர் தன்னுடைய வீட்டிற்கு எங்களையெல்லாம் அழைத்துச் சென்று பெரிய ததி ஆராதனை நடத்தி அனுப்பி வைத்தார். மலை ஏறும் போது நடந்த நாம ஸங்கீர்த்தனமும் வாழ் நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாதபடி மிகவும் அனுபவமாக இருந்தது. அதற்குப் பிறகு அந்த பாகவதர் இது நாள் வரை என்னிடம் வரவே இல்லை. எதற்கு இதை எழுதுகிறேன் என்றால் இதற்காகவே பகவான் அவரை அனுப்பி வைத்து எங்களை எல்லாம் லாலனை செய்து அனுப்பி வைத்தான் போதும்.

இது போல இன்னும் ஒரு சம்பவத்தையும் இவ்விடத்தில் நினைவு கூறுகின்றேன். திடீர் என்று ஒரு நாள் இரவு எனக்கு பண்டரீபுரம் சென்று பாண்டுரங்கனை தரிசனம் செய்ய வேண்டும் என்ற தாபம் அதிகமாகிவிட்டது. மறு நாளே கிளம்ப முடிவு செய்தேன். நல்ல விடுமுறை காலம். பம்பாய் செல்லும் ரயில்களில் எல்லாம் பல நாட்களுக்கு முன்பாகவே எல்லா Seat-ம் Full ஆகிவிட்டது. அப்பொழுது நான் யாரிடமும் எதையும் வாங்காமல் இருந்த காலம். ஆகாரம் மட்டும் யாராவது கொண்டு வந்து கொடுத்தால் எடுத்துக் கொள்வேன். அப்பொழுது கையில் பணமும் கிடையாது. பாண்டுரங்கனை

தரிசனம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்த்தியினால் பரவாயில்லை என்று நண்பர் மோகனிடம் ரூ. 1000/- மட்டும் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டேன்.

பணம் கிடைத்தாகி விட்டது. அடுத்த வழியும் அழகாகவே பாண்டுரங்கன் காண்பித்தான். காலையில் சுமார் 10 மணி அளவில் என்னை தரிசனம் செய்ய ஒருவர் வந்தார். தங்களைப் பற்றி ஒரு நண்பர் சொன்னார் என்றும் கூறினார். நான் சிறிது நேரம் மெளனமாக இருந்தேன். பிறகு ஏனோ எனக்கு இவர் என்ன உத்யோகத்தில் இருக்கிறார் என்று விசாரிக்கலாமே என்று தோன்றியது. அப்படியே விசாரித்தேன். அவர் Railway-யில், தான் உயர் அதிகாரியாக இருப்பதாகக் கூறியவுடன் அன்று இரவு Bombay Train-ல் Sholapur-க்கு ஒரு டிக்கெட் வேண்டும் என்று கேட்டேன். உடன் ஏற்பாடு செய்வதாகக் கூறி டிக்கெட் வாங்கி Emergency Quota-வில் ரிலீஸ் செய்து என் கையில் கொண்டு கொடுத்து விட்டார். நான் பிறகு பண்டரிபுரம் போனது எல்லாம் தனி சமாச்சாரம். ஏதோ என்னுடைய மனதில் தோன்றும் ஆசைகளை எல்லாம் பகவான் வெகு விநோதமாகவே பூர்த்தி செய்து விடுவது வழக்கம்.

அது போல நம்முடைய பிரேமிக வரதனுக்கு பிரேமிக பவனத்திலேயே நித்யோத்ஸவம் நடத்தி வருகின்றேன் அல்லவா? இப்படி நான் நடத்தி வருகையில், நம் ஸ்வாமிக்கு பிரம்மோத்ஸவம் நடத்திப் பார்க்க ஆசை ஏற்பட்டது. உத்ஸவம் என்றால் எப்படி நடத்துவது? கடைகள் வருவதோ, வீடியோ போட்டு பார்ப்பதோ, மேளக்கச்சேரி நடப்பதோ உத்ஸவங்கள் ஆகிவிடுமா? ஒருக்காலும் இவைகள் உத்ஸவங்களாக முடியாது. பிறகு, நிறைய பாகவதர்கள் வரவேண்டும் அகண்டமாக நாம் ஸங்கீர்த்தனம் செய்ய வேண்டும். பாகவத ஸந்தர்ப்பணை செய்ய வேண்டும். பகவானை விதம் விதமாக அலங்கரித்து வெவ்வேறு வாகனங்களில் புறப்பாடு செய்து ரஸிக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் கண்டு அன்று கோகுலவாஸிகள் எப்படி ரஸித்தார்களோ அவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்த ரஸிகர்களான

பக்தர்கள் வேண்டும். இத்தனையும் செய்து கொள்ள நம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் சங்கல்பம் செய்து கொண்டுவிட்டான். அவனுடைய ஆட்டங்களுக்கெல்லாம் ஈடு கொடுக்கும், ஒன்றும் அறியாத கருவி மாத்திரமே நான். அவன் எப்படி தன்னுடைய மதுரபுரியை ஆட்கொண்டான் தெரியுமா?

ஒரு சமயம், பகல் வேலையில் தன்னை முருக பக்தர் என்று கூறிக்கொண்டு ஒரு அன்பர் என்னிடம் வந்தார். அவர் சமீப காலமாக தாம்பரத்திற்கு மிக அருகாமையில் உள்ள ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று வருவதாகவும், அங்கே அவர் கந்த சஷ்டி போன்ற பூஜைகள் நடத்துவதாகவும், அவசியம் நானும் அங்கே வந்து ஊர் ஜனங்களை கடாசுடிக்க வேண்டும் என்றார். நானும் பார்க்கலாம் என்று தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே வந்தேன். ஒரு நாள் அவர் மிகவும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தவே - அப்பொழுது என்னிடம் சொந்த வாகனம் கிடையாது - ஸ்ரீகாந்துடன் (ஆடிட்டர்) காரில் அந்த அன்பரையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்த கிராமத்திற்கு சென்று வந்தேன். பிறகு அந்த கிராமத்தில் உள்ள முக்கியமான பிரமுகர்கள் என்னை சென்னையில் வந்து பார்த்து, ஒரு நாள் அவர்கள் ஊருக்கு வந்து நான் பூஜை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

நானும் அதற்கு இணங்கி ஒரு நாள் மாலை பெருமானையும் புறப்பாடு செய்து கொண்டு பக்தர்கள் சூழ தனி Van அமைத்துக்கொண்டு மலைப்பட்டு-மாகாண்யம் என்ற அந்த கிராமத்தை சுமார் மாலை 5 மணி அளவில் அடைந்தோம். பெருமாளுக்கு விசேஷமாக திருமஞ்சனம் செய்தும், நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்தும், சிறிது நேரம் நாம மஹிமையைப் பற்றியும், எல்லோரும் ஹரி நாமம் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் பிரசங்கம் செய்தேன்.

பிறகு எல்லோரும் அவர்களுக்காக அந்த ஊரில் ஒரு கோவில் அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த மாலை நேரத்தில், சூர்யன் மறையும் கோவைப்பழ சிவப்பான வானமும், எதிரே அழகான பச்சை மா மலையும் சில்லென்ற

குளிர்ந்த காற்றும், அழகான சோலைகளும், இதற்கும் நடுவில் நம் பெருமாள் வீற்றிருந்த கோலமும், ஆகா! இந்த ஊர் என்னை மிகவும் ஆகர்ஷித்துவிட்டது.

அவர்களுக்குச் சிறிய பாண்டிரங்கள் கோயில் கட்டித் தரலாம் என்ற எண்ணத்துடன் அடிக்கடி அங்கு சென்று வந்தேன். ஆனால் அவர்களில் சிலருடைய அபிப்பிராயம் வேறு விதமாக இருந்ததால் பாண்டிரங்கள் கோயில் வருவது நின்றுவிட்டது. ஒரு நாள் நான் மாலையில் அங்கிருந்த ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்து தியானம் செய்யும் வேலையில் பார்த்தால், எதிரில் உள்ள மலை மேல் பெரிய “பூநீநிவாச பெருமாள்” மிகவும் பெரியதாக விராட் ஸ்வரூபத்துடன் சங்கு, சக்ரம், பீதாம்பரம், துளசி ஹாரம் அசைய, அப்பப்பா! என்ன அழகு! என்ன கம்பீர்யம்! வார்த்தைகளால் முடியாது என் உள்ளத்தில் இருப்பதை வர்ணிக்க. அந்த பூமியில் இயற்கையிலேயே ஒரு ஸான்னித்யம் அமைந்திருப்பதையும் உணர்ந்தேன்.

பரம பாகவதோத்தமரான எம்பெருமானார் பாஷ்ய காரரின் அவதார ஸ்தலத்திற்கும் மிக ஸமீபமான இடம். துளசி எங்கு பார்த்தாலும் வனம் போல் இருக்கும் பூமி. தீர்த்தத்தைச் சாப்பிட்டால் கல்கண்டாட்டம் இனிக்கும். காலையிலும் மாலையிலும் பட்சிகள் கானம் இசைக்கும். ரோஜாவும், முல்லையும், மல்லியும் பூத்துக் குலுங்கும். இந்த இடம்தான் நம் ஸ்வாமிக்கு உகந்த இடம் என்று தீர்மானித்தேன். அதை எனக்கு ருசுகமாக உணர்த்துவதற்காகவே எங்கும் லேசில் வெளியில் கிளம்பாத நம் ஸ்வாமியும் அவசரமாக முன்பே வந்து கடாசுஷித்தும் சென்று விட்டார்.

பாஷ்யக்காரரின் அவதார ஸ்தலத்திற்கு உட்பட்ட கிராமங்களாக இருப்பதால் சமீபத்தில் உள்ள அனைத்துக் கிராமத்து மக்களும் இன்று வரை திருமணை இட்டுக் கொள்கின்றார்கள். எல்லோருக்கும் நம் திருமலையப்பன்தான் குல தெய்வம். இதை விட ஆச்சர்யம் இந்த ஊர் ஹரி ஜனங்கள்

குடியிருக்கும் காலனிகளில் கூட, கிராமங்களில் வழக்கமாகக் காணப்படும் முனீஸ்வரன், சங்கிலி கருப்பன் காத்தவராயனை யெல்லாம் பார்க்க முடியாது. அங்கும் நம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் பாமா ருக்மணியுடன் இருக்கும் தஞ்சாவூர் படம்தான் இருக்கும். எல்லோரும் பாஷ்யக்காரரை அன்புடன் தாத்தா என்றுதான் குறிப்பிடுவார்கள். எல்லா ஜனங்களும் புரட்டாசி மாதம் முழுவதும் சுத்தத்துடன் வாழ்ந்து "வடக்கு மலையானுக்குக் கோவிந்தா" என்று கூச்சத்தை விட்டு 'கோவிந்தா' போடும் அழகே அழகு. எல்லோருக்கும் என்னிடத்தில் மிகுந்த மரியாதையும் பக்தியும் உண்டு. இப்பேர்ப்பட்ட கிராமத்தை தன்னுடைய சொந்த வாசஸ்தலமாக நம் ஸ்வாமி செய்து கொண்டதில் ஆச்சர்யம் என்ன இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த இடமே அவனுடைய உத்ஸவங்கள் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஸ்ரீ ராமபிரான் இந்த கிராமத்தில் மூன்று இரவு தங்கியுள்ளதாகவும் வரலாறு உள்ளது. மஹா ஆரண்யம் என்பதுதான் மருவி 'மாகாண்யம்' என்று ஆகிவிட்டது.

ஆஸ்ரமம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது - நான் சத்யம் செய்தால் கூட யாரும் நம்ப மாட்டார்கள் - என்னிடம் பணம் எதுவுமில்லை. ஏன் என்றால் நான், வரும் பணத்தையெல்லாம் ஏதோ ஒரு ஸத் விஷயமாக உடனுக்கு உடன் செலவு செய்து விடுவேன். மிகவும் அதிசயிக்கத் தக்க வகையில் குறுகிய காலத்தில் தன்னுடைய இடத்தை நிர்மாணித்து இது வரை இரண்டு பிரம்மோத்ஸவங்களையும் கொண்டாடிக் கொண்டுவிட்டார் பிரபு. எல்லாம் அவனுடைய செயலே. என்னுடைய செயல் என்ன தெரியுமா?

மேலும் இவன் என்ன என்ன லீலைகளை எப்படி எப்படி எல்லாம் நடத்தப் போகின்றான் என்பதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருப்பதுதான். ●

வேத மாதா

- ஸ்ரீ குருஜி

நாம் வேத பாடசாலை ஆரம்பித்து நடத்தி வருவது எல்லோருக்கும் தெரியும். குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன் ஸார்பில் “ஸாந்தீபனி குருகுல டிரஸ்ட்” என்ற அறக்கட்டளையின் ஸார்பில் யஜுர் வேத பாடசாலையும், ஸாம வேத பாடசாலையும் நடத்தி வருவது அநேகமாக எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். பாடசாலை நடத்துவதற்கான நிதிக்காக நாம் சில வார ஸஞ்சிகைகளில் விளம்பரங்கள் கொடுத்து வருகின்றோம். விளம்பரங்களைப் படித்துவிட்டு அநேகர் வேதத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டிய அவச்யத்தை பற்றி நம் ‘மதுரமுரளி’யில் எழுதலாமே என்று கூறுகின்றார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் - வேதத்தின் பெருமை, வேதத்தின் அவச்யம், வேதத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டியதின் அவச்யம் இவைகளைப் பற்றி நம் காஞ்சி பெரியவாள் ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் எடுத்துக் கூறி பிரச்சாரம் செய்து, அது மட்டுமில்லாமல் அதற்காக ஓயாமல் உழைத்ததைக் காட்டிலும் வேறு ஒருவர் செய்துவிட நிச்சயமாக முடியாது - என்பதே என்னுடைய பதில்.

சிலர் பக்திப் பிரச்சாரம் செய்வார்கள், சிலர் கர்ம மார்க்கங்களைப் பிரச்சாரம் செய்வார்கள், சிலர் வேதாந்தப் பிரச்சாரம் செய்வார்கள். இவைகளில் அநேகர் தங்கள் பிரச்சாரம் செய்யும் மார்க்கத்தைக் காட்டிலும் பிற மார்க்கங்களைக் கண்டிப்பதில்தான் குஷியாக இருப்பார்கள். பெரிய பெரியவாளோ ஒரு பெரிய ஆல விருட்சம் மாதிரி இருந்தார். அந்த நிழலில் எல்லாவிதமான மார்க்கங்களும் வளர்ந்து வந்தன. அனைத்து மார்க்கங்களையும் பிரச்சாரம் செய்து, ஊக்குவித்து ரக்ஷித்து வந்த அழகே தனி.

மிகப் பெரிய தபஸ்வியாகவும், ஞானியாகவும், ஆசார்யனாகவும், தேசிகனாகவும், மஹா பக்தராகவும் அனுஷ்டான பரராகவும், வித்வானாகவும், காருண்யமூர்த்தியாகவும் இருந்து வந்த அவருடைய மறைவு நம்முடைய ஸனாதனமான தர்மத்திற்கு மிகப் பெரிய ஈடுபடுத்த முடியாத நஷ்டமாகும்.

நாம், நம்முடைய குருநாதரைக் கொண்டாடுவதைக் காட்டிலும், ராமருக்கு லக்ஷ்மணன் பக்கத்தில் இருந்து கைங்கர்யம் செய்ததைக் காட்டிலும், பரதன் எப்படி ராமனுடைய வார்த்தையை சிரமேல் கொண்டு ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தானோ, அது போல் நாமும் நம்முடைய குருநாதருடைய லட்சியத்தையும், ஆசையையும் பூர்த்தி செய்ய நம்மால் ஆன அத்தனை பிரயத்தனங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றேன்.

அப்படி நாம் கார்யத்தில் ஈடுபடும் பொழுது கூட நாம ஜபத்தை விடாமல் செய்து கொண்டும் இருக்க வேண்டும். அனுமார் அப்படித்தான் ஸதா ஸர்வ காலமும் ராமனுக்காக ஓயாமல் உழைக்கவும் செய்தார். ஸதா ஸர்வ காலமும் ராம ஜபமும் செய்து வந்தார். அது போல நாமும் இருக்கவேண்டும்.

சிறிது காலம் முன்பு வரை வேதத்யானம் செய்தவர்கள் அநேகம் பேர் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குச் சரியான வருமானமும், சமுதாயத்தில் கௌரவமும் இல்லாததால் அவர்களுடைய சந்ததிகளை வைதீக மார்க்கத்தில் பிரவர்த்திக்க செய்யவில்லை அவர்கள். ஆகவேதான் இன்று வேதத்யானம் செய்தவர்களும், செய்து வருபவர்களும் மிகவும் குறைந்து விட்டார்கள், இது இப்படியே போனால் வருங்கால தலைமுறையின் கதி அதோகதி ஆகிவிடும். அதற்கு நாம் காரணமாகி விடக்கூடாது. நாம் நம்முடைய சாஸ்திரங்களை எடுத்துப் படித்துப் பார்த்தால் அதுபடி இன்று வாழ்வது

அஸாத்யமாக இருப்பது உண்மையானாலும் எவ்வளவு தூரம் தர்மத்திலிருந்து நாம் விலகியுள்ளோம் என்பதாவது புரியும் அல்லவா?

உலகிலேயே எந்த நாட்டு மக்களுக்கும் இல்லாத ஒரு அழகான கலாச்சார பந்ததி நம்முடைய ஸனாதனமான மதத்தில் உள்ளது. அதை நாமும் இழந்துவிடக் கூடாது. வருங்கால தலைமுறைக்கு எப்பாடுபட்டாவது காப்பாற்றி வைக்க வேண்டும். அந்த காலத்தில் ராஜாங்கமும், பெரிய தனவந்தர்களும் வைசியர்கள் போன்றவர்களும் அநேக வேத பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்தும், கோயில்களைக் கட்டியும் தர்மத்தை ரக்ஷித்து வந்தார்கள். ஆகவே மஹாத்மாக்களுக்கு அக்காலத்தில் அந்த பாரம் இருக்கவில்லை. இப்பொழுது ராஜாங்கமும், தனவந்தர்களும் அநேகமாக இவ்விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. இவர்கள் அவ்வப்பொழுது தர்மத்தைக் காப்பது போல சில கார்யம் செய்தாலும் அவைகள், மூலமான தர்மத்திற்கு விரோதமாகத்தான் உள்ளது. ஏன் என்றால் அவர்கள் தங்களுக்கு எது சரி என்று படுகின்றதோ அதைத்தான் செய்கின்றார்கள். இன்றும் அநேக நாடுகளை ஆளும் கொடுங்கோல் ஆட்சியாளர்கள் கூட அவர்களுடைய மதத்தின் மீதும் மத நூல்கள் மீதும் அபாரமாக நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம்.

இதையெல்லாம் பேசி ஒன்றும் பயனில்லை. நாம் ஒவ்வொருவரும் தங்களால் எந்த எந்த விதத்தில் முடியுமோ அந்த அந்த விதத்தில் எல்லாம் நம்முடைய ஸனாதனமான மதத்திற்கு ஆணி வேரான வேதத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கங்கணம் கட்டிக் கொள்ளவேண்டும். வேதம் படிக்கக் குழந்தைகளை அனுப்பிவைக்க வேண்டும். நிறைய வேத பாடசாலைகள் ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டும். அர்த்தத்தினாலும் சகாயம் செய்யவேண்டும். வைதீகர்களுக்கு யதேஷ்டமாக சம்பாவணைகள் கொடுக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும்

முக்கியமாக அவர்களை கௌரவத்துடன் நடத்த வேண்டும். அடிக்கடி வைதீகர்களை வீட்டுக்கு அழைத்து, வேத பாராயணம் செய்யச் சொல்லி சம்பாவணைகள் தரவேண்டும்.

நம்முடைய டிரஸ்டின் மூலமாக பெரிய பெரியவாள் வேதத்திற்காக என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று பாடுபட்டார்களோ அதையெல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றேன். இதற்கு பெரியவாள் நம்முடன் இருந்து அனுக்ரஹம் செய்வாராக. ●

யார் தன்னுடைய குருவின் உபதேசத்தை சிரத்தையுடன் அனுஷ்டிக்கின்றானோ அவனே அவருடைய உண்மையான சிஷ்யன் ஆவான். அவர் சொல்வது எதையும் கேட்காமல் தன்னை சிஷ்யன் என்று சொல்லிக் கொள்வது வெறும் சம்பிரதாயமான வார்த்தையாகும்.

அநேகர் குருவிடம் உபதேசங்களைக் கேட்க வருவார்கள். பிறகு அன்பினால் குரு அவர்களுடன் சகஜமாக பழக ஆரம்பித்தவுடன், குரு இப்படி நடக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்ளக் கூடாது என்று குருவுக்கே உபதேசம் செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவார்கள்.

- ஸ்ரீ குருஜி முரளிதர ஸ்வாமிகள்

செய்திகள்

அக்டோபர் 14-ந் தேதி

1) புரட்டாசி சனிக்கிழமையன்று, மதுரபுரி ஆஸ்ரமம் அமைந்துள்ள மஹா ஆரண்யம் (மாகாண்யம்) கிராமத்தில் ஹரிஜன காலனியில் பாமா ருக்மணி ஸமேத ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் திருவுருவப்படம் அங்குள்ளவர்களால் புறப்பாடு செய்யப் பட்டது. ஸ்ரீ குருஜி அதில் கலந்து கொண்டு, அவர்கள் அனைவரையும் அனுகூலித்தார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் ஸ்ரீ குருஜி அந்த உத்ஸவத்தில் கலந்து கொண்டதில் மிகவும் சந்தோஷம். ஸ்ரீ குருஜி, அவர்களின் எளிமையையும் கள்ளம் கபடமற்ற பக்தியையும் கண்டு உருகிவிட்டார். காரில் வரும் பொழுது, உடன் வந்த கேசவனிடம் அதைப் பற்றி பேசியபடி வந்தார்.

ஜி ஜி ஜி

2) சென்னை திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ண நாம ப்ரசார சபா ஆதரவில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ண பாகவதர் அவர்களின் 104-வது ஜயந்தி உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ குருஜி கலந்து கொண்டு ஜயந்தி மலரை வெளியிட்டார்கள்.

ஜி ஜி ஜி

அக்டோபர் 16 முதல் 21 வரை, மற்றும் 24 & 25-ந் தேதிகள்

சென்னை மயிலை ஆர்.ஆர். ஸபாவில் ஸ்ரீ ரமண கேந்திரா சார்பில் ஸ்ரீ குருஜி 'அக்ஷர மணமாலை' உபன்யாஸம் நிகழ்த்தினார்கள். அவர் ஆற்றிய உரையின் தொகுப்பு அடுத்த இதழிலிருந்து வெளிவர இருக்கின்றது.

ஜி ஜி ஜி

அக்டோபர் 25-ந் தேதி

ஸ்ரீ குருஜியின் ஜயந்தி மஹோத்ஸவம் வெகு விமர்சையாக பிரேமிக பவனத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. காலையிலேயே ஸ்ரீ குருஜி தரிசனத்திற்காக வந்து வெளியில் அமர்ந்து கொண்டார்.

முதல் நாளே, பிரேமிக பவனம் பக்தர்களால், புஷ்பங்களாலும், தோரணங்களாலும் வெகு விமரிசையாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஜயந்தி அன்று மூலவர், உத்ஸவர், பெரியவாள் பாதுகைகள் ஆகிய எல்லோருக்கும் திருமஞ்சனம் செய்து மிகவும் அழகாக அலங்காரமும் செய்தார். ஸ்ரீ கல்யாணராம பாகவதர் அவர்களால் நாம ஸங்கீர்த்தனமும், ஸோமயாஜி ஸ்ரீ மல்லிஹார்ஜுன சர்மா அவர்களால் வேத பாராயணமும் செய்யப்பட்டன, அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆஸனத்தில் ஸ்ரீ குருஜி வந்து அமர், பக்தர்களால் வரிசையாக புஷ்பாஞ்சலி செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீ குருஜியின் வெளியூர் பக்தர்கள் அனைவரும் வந்திருந்தார்கள். எல்லோருக்கும் பிரசாதம் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. எல்லோருக்கும் ஸ்ரீ குருஜி தன்கைகளினாலேயே பிரசாதம் கொடுத்தார். அன்று முழுவதும் பக்தர்கள் தரிசனம் செய்ய வந்த வண்ணமிருந்தார்கள்.

மாலையில் ஸ்ரீ ரமண கேந்திரா சார்பில் மயிலை ரஸிக ரஞ்சனி ஸபா ஹாலில் நடந்து வந்த உபன்யாஸத்தின் பூர்த்தி விழாவும் குருஜியின் ஜயந்தி உத்ஸவத்தின் ஒரு அங்கமாக அமைந்தது. அதில் கலந்து கொண்ட அனைவரும் ஸ்ரீ குருஜியை மிகவும் கொண்டாடி பேசினார்கள்.

உபன்யாஸம் முடிந்த பிறகு, பிரேமிக பவனில் இரவு 10 முதல் 12 மணி வரை ஸ்ரீ கல்யாணராம பாகவதர் அவர்களால் திவ்ய நாமமும், டோலோத்ஸவமும் நடத்தப்பட்டன. இப்படியாக, ஸ்ரீ குருஜியின் ஜயந்தி மஹோத்ஸவம் இனிமையாக பூர்த்தியடைந்தது.

நவம்பர் 4-ந் தேதி

மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் பிருந்தாவன துவாதசியை முன்னிட்டு 'துளசி கல்யாணம்' நடைபெற்றது. வன போஜனமும் நடந்தது.

நவம்பர் 6-ந் தேதி

ராஸ பூர்ணிமா, மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் கொண்டாடப் பட்டது. அன்று 'ஸ்ரீ சைதன்ய மஹா பிரபுவின் ஜயந்தியும் ஆகும். ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணனை பூக்களால் அலங்கரித்து, ஊஞ்சலில் இருத்தி, இரவு திவ்ய நாம ஸங்கீர்த்தனமும் நடத்தப்பட்டது.

நவம்பர் 11 & 12-ந் தேதிகள்

காலை 11.30 மணியளவில், இரண்டு தனிப் பேருந்துகளில் சுமார் 100 பக்தர்களுடன், ஸ்ரீ குருஜி திருமலையாத்திரை மேற்கொண்டார்கள். மாலை 5 மணிக்கு, திருப்பதி ஸ்தலத்தையடைந்து, பாத யாத்திரையாக இரவு 9 மணிக்கு திருமலை சென்றனர்.

அன்றிரவே, அதாவது மறுநாள் விடியற்காலையில் (12.30 AM to 1.30 AM) ஸ்ரீ வைகுண்ட பதியை கண் குளிர தரிசனம் செய்து கொண்டனர். பிறகு காலை 8 முதல் 10 வரை, கோயிலைச் சுற்றி நான்கு மாட வீதிகளிலும், வலம் வந்து திவ்ய நாம பஜனை செய்யப்பட்டது. தங்கள் நிலை மறந்து நாம ஸங்கீர்த்தனம் பாடி வந்த ஸ்ரீ குருஜியையும், பக்தர்கள் கோஷ்டியையும், தரிசனத்திற்காக வந்திருந்த பிற மஹா ஜனங்கள் இவற்றை மிக பக்திப் பரவஸத்துடன் ரஸித்தக் காட்சியையும் பார்த்த பொழுது, ஸ்ரீ வைகுண்டம் இப்படித்தான் இருக்குமென நினைக்க வைத்தது.

பகல் 1 மணிக்கு TTD தேவஸ்தான Chartered Busகளில் திருமலையிலிருந்து திருப்பதி வந்து, பிறகு திருச்சாணூரில் ஸ்ரீ அலர்மேல் மங்கைத் தாயாரை ஸேவித்துக் கொண்டு, இரவு 7.30 மணி சுமாருக்கு சென்னை வந்தடைந்தனர்.

பிருந்தாவன துவாதலி (4-11-95) அன்று நடந்த 'துளஸி கல்யாணம்' காட்சி

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

டிசம்பர் 3-ந் தேதி :

நமது மிஷன் சார்பில் கைசிக துவாதசியை முன்னிட்டு திருமழிசை கேடித்திரத்தில் ஸ்ரீ ஜகன்னாத பெருமாளுக்கு விசேஷ திருமஞ்சனம், அலங்காரம் மற்றும் ஆராதனை நிகழ்த்தப்படும்.

டிசம்பர் 5-ந் தேதி :

கும்பகோணம் அருகிலுள்ள சேங்காலிபுரம் கிராமத்தில், ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர் ஜயந்தி உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ குருஜி கலந்து கொண்டு, அன்றிரவு 'துருவ சரித்திரம்' பற்றி உபன்யாஸம் நிகழ்த்துவார்கள்.

டிசம்பர் 6-ம் தேதி :

சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் மாலை ஸ்ரீ விஷ்ணு கார்த்திகை தீபம் ஏற்றப்படும்.

டிசம்பர் 16-ந் தேதி :

தனுர்மாத பூஜை ஆரம்பம். முதல் பத்து நாட்கள், பிரேமிக பவனத்தில் பூஜைகள் நடைபெறும். பிறகு உத்ஸவர் மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்துக்கு எழுந்தருளி, அங்கு பூஜைகள் தொடரும்.

டிசம்பர் 23-ந் தேதி :

சென்னை 'கார்த்திக் பைன் ஆர்ட்ஸ்' சார்பில், மயிலை பாரதீய வித்யா பவனில் மாலை 7-30 முதல் 9 வரை ஸ்ரீ குருஜி உபன்யாஸம் நிகழ்த்துவார்கள்.

மங்களானி பவந்து

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

R. Dis. 2032/95

Regd. No. TN/MS/(S)1698

Single Copy Rs. 5/-

Annual Subs. Rs. 60/-

வேணு : 1

டிசம்பர் 1995

காணம் : 5

மதுரமுரளி மாத இதழிற்கு சந்தாதாரர்கள் வரவேற்கப் படுகிறார்கள். வருஷச் சந்தா ரூ.60/- தனிப் பிரதி ரூ.5/-

டிமாண்டு டிராப்டை 'குருஜி புரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்' என்ற பெயரில் வாங்கி, உறை மீது

மதுரமுரளி

V. சங்கரன்,

5/3, MIG Flats,

பி.டி. ராஜன் ரோடு,

கே.கே. நகர், சென்னை 600 078

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பவும்.

மணியார்டர் மூலமும் மேற்கண்ட விலாசத்திற்கு அனுப்பலாம்.

மிஷன் சார்பில் "சாந்தீபனி குரு குலம்" என்ற டிரஸ்டின் கீழ் ஸாம வேத பாடசாலையும், யஜுர் வேத பாடசாலையும் சென்னை வளசரவாக்கத்தில் நடைபெறுகின்றன. பாடசாலைக்கு நன்கொடைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. அனுப்பும் நன்கொடைகளுக்கு வருமான வரி விலக்கு உண்டு. பாடசாலைக்கு வித்யார்த்திகளையும், 'மதுரமுரளி' இதழுக்கு சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தும், விளம்பரங்களை அனுப்பி வைக்கும்படியும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Madras 600 095 and printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 174, Peters Road, Madras 600 014. Editor : S. Sridhar